

Mesna vlada in organizacije na delu, da privabijo čim več gostov na obisk v Cleveland

"The Come to Cleveland Committee" si je nadel nalogo, da letošnje napne vse svoje sile in pridobi čim več konvencij za Cleveland, da pride čim več gostov v mesto in da Cleveland proda čim več svojih izdelkov.

Razni klubi so pravkar naredili obširen program za izboljšanje mesta, parkov in drugih ugodnosti. Predvsem se bo mesto na vlada s pomočjo mnogih organizacij zavzela, da postanejo kulturni vtropi pravi kras Clevelanda.

Med drugim nameravajo letos v Clevelandu izvršiti sledeče izboljšave: Nova zrakoplovna postaja v dolnem delu mesta. Ustanovitev državnega publicitetskega urada za oglaševanje Clevelanda po Ameriki.

V počast Mr. Zormanu

V nedeljo 15. januarja bodo imeli clevelandski Slovenci pomembno slavlje, prirejen bo namreč banket našemu skromnemu, pa toliko bolj zaslužnemu možu, pesniku, skladatelju in narodnemu buditelju, g. Ivanu Zormanu. Banket bo prirejen ob priliki, ko bo Jugoslovanski univerzitetni klub sprejel g. Zormanu v svojo sredo kot častnega člana, kar bo prvi enak slučaj, kar ta klub obstoji.

Banket bo prirejen v hotelu Hollenden, začetek ob osmih zvečer. Vstopnice za banket so v predprodaji v našem uredništvu, pri vseh članih kluba, pri Mr. A. Grdini, pri dr. A. Urankarju; cena \$2.00 za osebo.

Program za ta večer je jako miščno in zanimivo izbran. Stolar, ravnatelj bo dr. James W. Mally, glavni govornik bo sodnik g. Frank J. Lausche. Predsednik kluba, g. Wm. Vidmar bo predstavljal slavljenca in častnega člana, g. Zormanu. Za glasbeni program bo skrbel dr. Wm. J. Lausche z asistenco Mrs. Josie Lausche-Welf in Miss Mary Udovich ter Mr. Louis Grdina.

Izredna slavnost obeta biti prav ljubko-domača in narod je vabljen, da si nabavi vstopnice ter prisostvuje ta večer, da damo vsaj nekoliko priznanja našemu velikemu narodnjaku, našemu pesniku in vzgojitelju, g. Ivanu Zormanu.

Seja škrančkov

Stari mlad. pevskega zbora "Škrančki" so v nedeljo 1. januarja, da se gotovo udeležijo letne seje, ki se vrši v nedeljo 8. jan. ob 2. uri pop. v Slov. društvu na Recher Ave. Volitev odbora, priprave za prihodnji koncert in splošne koristne zadeve so na vrsti.

Proti vojni

Senator Clark je včeraj v kongresu vložil predlog, ki naj se spremeni pozneje v dodatek k ameriški ustavi in ki pravi, da niti kongres ne sme napovedati vojne v Ameriki, razven če ni narod tozadevno glasoval. Vojno se napove lahko le, ako so Zedinjene države napadene.

Poštni roparji

Tajni detektivni zvezne vlade so doslej aretirali deset sumljivih oseb v zvezi s tatvino izvršeno te dni v poštni postaji B na 57. cesti in Euclid Ave. Med drugimi prijeto osumljenici je tudi nekdo pomožni pismonoša, ki je bil pred kratkim sprejet v službo.

Povečanje zoologičnega vrta. Vprizoriti cvetlično razstavo v Clevelandu. Pokazati gostom vse vrline, ki jih nudijo ljudem clevelandski muzeji. Pomagati manjšim trgovcem do boljšega obstanka.

Vpeljava vsakovrstnih sportnih tekem v mestnem stadionu in v areni, kar naj privabi tisoče gostov vsak mesec v Cleveland. Zgradil se bo ogromen spomenik v spomin v svetovni vojni padlim Clevelandčanom.

Javni promet, tako z busi kot z uličnimi karami se mora izboljšati. Ljudem se mora dati več ugodnosti za kopanje v poletnih mesecih. Vse to bi privabilo tisoče ljudi v mesto in bi dajalo tisočerm zaslužek, ki ga sedaj nimajo.

Naši postavodajalci

Washington, 5. januarja. Kdor misli, da se nahajajo v kongresu samo "fest fantje" se zelo moti. Več kongresmanov je tam starih precej nad 70 let, in dva sta že prekoračila 80. leto. Dve tretjini vseh kongresmanov tvorijo odvetniki, ostali so trgovci, zdravniki, profesorji in znanstveniki. Kongresman Mansfield iz Texasa je hrom, da ga vsak dan na vozičku pripeljejo v zbornico, kongresman Wheeler iz države Connecticut je zgubil obe nogi, James Fay iz New Yorka ima eno samo nogo, dočim je sedem kongresmanov, ki so slepi na eno oko, a kongresman Matt Dunn iz Pennsylvanije je popolnoma slep.

Governor in relief

Prihodnji teden pošlje novi governor John Bricker poslanico državnim zbornici glede reliefa. Governor bo zahteval, da zbornica odredi vse potrebno, da se relief v državi Ohio reši vsaj za dve leti. Dosedaj je državna zbornica skoro vsake tri mesece reševala to vprašanje in mesta mnogokrat niso imela na razpolago potrebnega denarja. Toda kje bo novi governor dobil denar za relief, ki naj zaleže za dve leti, je pa drugo vprašanje. Svota, ki je potrebna za relief v državi Ohio za dve leti znaša najmanj \$30,000,000.

V nedeljo pa k lovcom!

V nedeljo večer gremo pa na lovski ples in srnjakovo večerjo v Slovenski dom na Holmes Ave. Take vrste zabava je samo enkrat na leto in zato se je pa tudi ne sme zamuditi. Preskrbite si pravočasno vstopnico pri tem ali onem članu Euclid Rifle kluba.

Zadnjič v naselbini

V nedeljo bo četrtič in zadnjič igrana v naselbini prelepa drama "Župnik iz cvetočega vinograda," ki jo vprizori Svetovidski oder. Svetujemo vam, da ne zamudite videti to igro, ker tako lepe se niste videli na slovenskem odru. Začetek točno ob 7:45 zvečer v novi šoli sv. Vida.

Taft je plačal

Robert Taft, novo izvoljeni republikanski senator iz države Ohio, je plačal več za izvolitev kot sploh kak drug senator v kongresu. Izvolitev je veljala Tafta \$159,451. Dosedanji senator demokrat Bulkley je porabil za volilno kampanjo samo \$45,000.

*Vprašajte za nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

Govor Roosevelta naletel na precej prijateljev pa tudi več nasprotnikov

Washington, 5. januarja. Kljub sijajnim in prepričevalnim besedam predsednika Roosevelta, ko je čital letno poslanico kongresu, pa namerava kongres korakati po svoji lastni začetni poti in slediti svojemu programu.

Predsednik je bil sicer sijajno pozdravljen, ko je stopil v zbornico poslancev in glasno so ga pozdravljali, ko je odšel, toda tekom čitanja predsednikove poslanice ni bilo opaziti običajnega navdušenja med navzočimi.

Ko je Roosevelt poudarjal nevarnost, katere preti Ameriki od onstran morja, so kongresmani tiho poslušali. Mnogi so se najbrž čudili, če je v resnici napad na Ameriko od strani kake tujezemske sile mogoč.

Navzoči republikanci in demokrati so pa ploskali, ko je Roosevelt izjavil, da je potrebno globoko znižati mnoge vladne aktivnosti, med njimi zlasti reliefno podporo, ako kongres želi, da stroški ne bodo presegali dohodkov.

Ko je pa predsednik poudarjal, da mora kongres prevzeti tudi odgovornost za posledice, ako zniža vladne aktivnosti in da nastane vprašanje, katere aktivnosti naj se znižajo, so kongresmani svečano molčali.

"V očigled današnjega položaja," je dejal predsednik, "je skoro nemogoče odpraviti gotove vladne aktivnosti, kot n. pr. relief." Toda kljub tej izjavi so re-

akcionarni senatorji hiteli zatrjevati, da bodo znižali relief.

Videti je sicer, da bo kongres dovolil predsedniku dovolj denarja, da vodi reliefno akcijo do konca fiskalnega leta, to je, do 30. junija. Kaj pa pride potem, je veliko vprašanje, katerega niti kongres danes ne more odgovoriti.

Predsednik je poudarjal tekom govora ogromno odgovornost, ki jo bo imel kongres, ako bo znižal dovolitve za relief. Toda vsa znamenja kažejo, da bo kongres sprejel to odgovornost, narkar si predsednik lahko umije roke.

Poleg tujezemskih dogodkov in nevarnosti, ki preti od strani diktatorskih držav, ni predsednik omenjal v svoji prvi poslanici nobenih domačih problemov razven reliefa in zdravniško pomoč sirotam.

V splošnem pa je bilo opaziti, da je bila predsednikova poslanica zelo prijazna, da jo je predsednik napisal tako, da nikakor ne more izzvati boja s kongresom. Predsednik v poslanici tudi nikogar napada.

Zlasti se je ogibal predsednik očitanih napram industriji in businessu, kar je dobro znamenje po mnenju ekonomov. Poznało se je tudi na borzi, kjer so se cene delnicam takoj dvignile.

Brez dvoma je, da se bo kongres tekom prvega zasedanja petčal predvsem s sledečim programom: položaj v tujezemstvu, re-

lif in sprememba postav glede družabne varnosti. Glede oboroževanja pa bo predsednik naletel na hud odpor.

Mnogo jako vplivnih kongresmanov je prepričanih, da Zedinjenim državam ne preti nobena nevarnost od strani tujezemskega sovražnika. Republikanci trdijo: Predsednik se pripravlja na vojno, toda sovražnika nikjer ni!

Bolj pereče je reliefno vprašanje. Skoro vsi republikanci so proti WPA. Njim se je pridružil mnogo reakcionarnih demokratov. Ko pride to vprašanje na vrsto, bo završalo po vsej deželi.

Berlin, 5. januarja. Nemško časopisje komentira o "bojevitim govoru" predsednika Roosevelta in primerja njegov govor z onim, ki ga je nedavno imel diktator Hitler in v katerem je Hitler pozival svet k miru.

Nadalje piše nemško časopisje, da je predsednik Roosevelt tako zavozil politiko in položaj doma, da je prisiljen obrniti pozornost ameriškega naroda v tujezemstvo, da narod ne vidi "grehov" doma.

"Brez dvoma se predsednik Roosevelt moti, ko misli, da bo zapeljal Ameriko v tujezemske avanture," piše nemško časopisje. Nadalje se očita Rooseveltu, da skuša s pomočjo židov zvišati svojo oblast. Ni čuda, da se Roosevelt ob vsaki priliki potegne za žide, se glasi odmev v nemškem časopisju.

Dobra služba

Myrna Smith, ki je bila privatna tajnica gubernorja Martin Daveya, je bila te dni po Daveyevu imenovana za članico parolnega odbora države Ohio. Kot taka bo imela letno plačo v znesku \$6,000.00. Kot privatna tajnica gubernorja je dobivala \$6,500 na leto. Mrs. Smith je prva ženska članica parolne komisije, ki priporoča jetnike v državnih zapornih v pomiloščenje.

Dober prosekutor

Okrajni pravdnik v Clevelandu Frank Cullitan pravi v svojem letnem poročilu sodniji, da je bil njegov urad uspešen v 91 odstotkih slučajev, da so bili zločinci spoznani krivim in obsojeni. Cullitan je bil že trikrat izvoljen za državnega pravdnika in se govori, da bo letos kandidiral za župana.

Vreme

Včeraj smo imeli rekordno vreme v Clevelandu za mesec januar. Popoldne je kazal toplotomer 66 stopinj gorkote. Nikomur ni bilo treba v Florido, da vidi kako se človek počuti na soncu. Imeli smo v Clevelandu več kot pomladansko vreme. Okoli 4. ure je pa zapihal piš, ki je divjal do 40 milj na uro, dočim se je proti večeru shladilo na 50 stopinj.

Poroka

V soboto 7. januarja se poročita v cerkvi sv. Vida ob 9. uri zjutraj Mr. Frank Pureber in Miss Ann Bokar. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k sv. maši. Iskrene čestitke mlademu paru!

Seja Slovana

V nedeljo ob osmih zjutraj ima važno sejo zbor Slovan v Društvenem domu na Recher Ave. Peveci in člani so vabljeni.

Frankfurter imenovan za najvišjo sodnijo

Washington, 5. januarja. Predsednik Roosevelt je v četrtek imenoval profesorja Felix Frankfurtera za sodnika najvišje sodnije na izpraznjeno mesto sodnika Cardoza. Prof. Frankfurter je poznan kot najboljši pravdnik v Zed. državah, je bolj liberalnega naziranja in je bil doslej skoro prvi svetovalec predsednika v vseh važnih zadevah.

V domovino

Včeraj je odpotoval v Gor. Kronovo pri Novem mestu Mr. Louis Brule. Tam se namerava stalno naseliti. Potuje na parniku Champlain s posredovanjem tvrdke A. Kollander. Srečno pot!

Listnica uredništva

Mr. Tony Drenik. — Vaše pismo za priobčitev vesti v četrtek je prepoznalo dospelo. Naš list se začne tiskati ob 8. uri zjutraj, vaše pismo je pa dospelo ob 8:30 zjutraj v četrtek. Pošljite drugič prej.

Pogreb Frances Repič

Pogreb Frances Repič se vrši v soboto zjutraj ob 10. uri iz hiše žalosti na 1453 E. 53rd St. Ranjka je bila doma iz št. Rupert.

Davis v bolnišnici

Harry L. Davis, bivši župan Clevelanda in governor države Ohio, se nahaja precej bolan v St. Alexis bolnišnici.

Vaje "Škrančkov"

Radi prenovitve Slov. društv. doma na Recher Ave. se pevske vaje Škrančkov ne vršijo v soboto popoldne.

Posojilnica likvidira

Pyramid Savings Co., 4069 E. 71st St., je dobila povelje, da mora likvidirati svoje poslovanje. Kot se je izjavil državni superintendent za banke in posojilnice, je omenjeni denarni zavod v "nezdruženem položaju." Ker posojilnica ni imela zavarovanih vlog pri zvezni vladi, bodo morali vlagatelji dolgo čakati, predno bo zamudno delo likvidacije končano.

Gordon park

Gordon park ob Erie jezeru bi imel lahko najlepše kopališče, če bi ga mestne vlade zadnja leta ne bi tako silovito zanemarjale. Precej let ni imel park niti splotja, kjer bi ljudje spravljali obleko in se preoblačili. Sedaj je šla posebna komisija na delo, da se mogoče ustvari kaj boljšega za one, ki se kopljejo v Erie jezeru ob Gordon parku. Saj je tudi že skrajni čas.

Smrtna kosa

V četrtek večer je po kratki in mučni boleznj preminul v bolnišnici v Painesville, O., znani Anton Gorišek, R. F. D. No. 2, Madison, O. Truplo se nahaja v zavodu Jos. žele in Sinovi na 6502 St. Clair Ave., odkoder se vrši pogreb. Podrobnosti jutri.

Slike pri sv. Kristini

V nedeljo 8. jan. se bodo kazale v cerkveni dvorani sv. Kristine filmske slike pod pokroviteljstvom dr. Najsv. Imena. Slike so pravkar dosepele iz domovine. Prinesel jih je s seboj g. L. Medvešek in posnel jih je umetnik Jakac. Slike kaže A. Grdina.

Zadušnica

Danes, v petek, se je brala sv. maša za pokojno Frances žurga v cerkvi Marije Vnebovzete ob priliki druge obletnice smrti.

Delavske organizacije proti rabi narodne garde v delavskih sporih in štrajkih

Washington, 5. januarja. C. I. O. delavska organizacija bo tekom letošnjega leta posvetila največ zanimanja prizadevanju, da se narodne garde v posameznih državah ne kličejo več za nastop v delavskih sporih.

So gotovi slučajji, pravijo C. I. O. uradniki, ko mora narodna garda nastopiti. Toda taki slučajji bi morali biti določeni s posebnimi postavami.

Predno bi se poklicala narodna garda, da nastopi tekom štrajka, bi moral governor države zaslišati obe stranki, to je, delavce in delodajalce. Ako governor sprevidi, da je potrebno mo-

bilizirati narodno gardo, sme poslati samo gotovo število vojakov na lice mesta.

Pripetilo se je n. pr. v mestu Massillon, Ohio, da je bilo na štrajku kakih 300 delavcev, pa je governor poslal tja 1,500 vojakov, kar je prvič brez potrebe, drugič pa preveč potratno za državo.

Postava bi morala obenem tudi določati, da je država odgovorna za odškodnino za vsako škodo, ki jo povzroči narodna garda, kadar je poklicana na delo. Državlani bi imeli pravico nastopiti s civilnimi tožbami.

Slovaki v silnem protestu proti Madžarom. Ogromne narodne manifestacije Slovakov

Praga, 5. januarja. Četniki Hlinka, napol vojaška organizacija Slovakov, je imela včeraj po vsej Slovaški ogromna zborovanja, katerih se je udeležilo najmanj 200,000 Slovakov, ki so protestirali proti madžarskemu barbarizmu.

Glavni govornik je bil Karol Sidor, namestnik premijera čehoslovaške republike, ki je povedal, da Madžari ob meji Slovaške dosledno ubijajo Slovaške. Tak slučaj se je zopet pripetil pred nekaj dnevi, ko je bil ubit Slo-

vak po imenu Surani.

"Kri umorjenih Slovakov kriči do neba," je izjavil Sidor. "Pod madžarsko vlado se nahaja danes tisoče Slovakov, ki so izpostavljeni največjim brutalnostim madžarskih orožnikov.

"Slovaki ne morejo prej mirovati, dokler ne bodo vsi združeni v svoji lastni državi. Nemogoče je, da bi Slovaki, ki so trpeli 600 let v madžarskem jarmu, tudi v dvajsetem stoletju prenašali enake krivice."

Al Capone pričakuje v kratkem svobodo

Chicago, 5. januarja. Ko je bil slovit vodja čikaških gangležev, raketirjev in butlegarjev, Al Capone, leta 1932 obsojen v 10 let zapora, je bil obenem kaznovan tudi v globlo \$50,000. Včeraj je odvetnik Caponeja prinesel na sodnijo \$30,000 kot delno plačilo za globlo in plačal je tudi \$7,692.29, kolikor je veljala sodnija, je omenjeni denarni zavod v "nezdruženem položaju." Ker posojilnica ni imela zavarovanih vlog pri zvezni vladi, bodo morali vlagatelji dolgo čakati, predno bo zamudno delo likvidacije končano.

Hitler je ponosen na uspehe v letu 1938

Berlin, 5. januarja. Nemški kancler Hitler je imel včeraj radio govor, v katerem je podajal program za Nemčijo v letu 1939, obenem je pa omenil "plodono leto," ki ga je imela Nemčija v 1938. Hitler je izjavil, da je silno hvaležen, ker je bila usoda tako naklonjena nacijski Nemčiji. Dosegli so vse, kar so zahtevali. Nemčija je danes močnejša kot je bila kdaj prej v zgodovini. Kdor pravi, je dejal Hitler, da Bog vodi pota narodov, tedaj je bil Bog gotovo na strani nacijske Nemčije! Danes je ni sile na svetu, ki bi mogla zlomiti Nemčijo. To prihaja od tod, ker je nemški narod edin in trdno odločen vztrajati kljub vsem nasprotovanjem.

Novena

Pri cerkvi Marije Vnebovzete se prične danes zvečer v čast Zalogosti Materi božji novena in sicer ob 7. uri v slovenskem jeziku, ob 8. uri pa v angleškem. Nadaljuje se vsak petek ob istem času. To je prvič, da se bo ta pobožnost v sedanji obliki vršila v slovenskem jeziku. Ker so pri tej pobožnosti skupne molitve in petje, potrebuje vsak knjižico, ki jo lahko dobite pri vratih v cerkev. Stane samo 10c. Vsi ste vljudno vabljeni, da pridete.

Desetletnica

Poznana grocerijska trgovina Spech brati, 1100 E. 63rd St. praznuje desetletnico obstanka. Ob tej priliki nudi trgovina izredno nizke cene. Poglejte oglase danes in jutri.

Prevzetje trgovine

Frank in Mary Anzelc sta prevzela slaščičarno od Mrs. Fanny Pogačnika na 3536 E. 80th St. Priporočata se odjemalcem ter obljublata pošteno in solidno postrežbo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 4, Fri., Jan. 6, 1939

Reševanje problema brezposelnosti

Po mnenju strokovnjakov narodnega gospodarstva, ki so dolgo proučevali učinke odredb, katere je započela zvezna vlada za gospodarsko preobnovo Zedinjenih držav, rešuje Amerika svoje gospodarske probleme dovolj, da si uspehi jako počasi in bo vzelo številno let, predno bodo v resnici postavili gospodarski položaj dežele na bolj trdna tla.

V letu 1932, pravijo ti ekonomisti, ki proučujejo gospodarsko življenje v Zedinjenih državah, je bilo od trinajst do petnajst milijonov Amerikancev brez dela in zaslužka. Trgovine so izgubljale denar, tovarne so zapirale vrata, banke so propadale druga za drugo, in kar so si prihranili ljudje tekom prejšnjih let, je bilo polagoma izbrisanega iz proračuna narodnega premoženja.

Tisoče ljudi je zgubilo svoje domove, ker niso mogli plačevati niti davkov, niti obresti, še manj pa plačila na svoja domovja. Izgnani so bili iz svojih stanovanj. Pomožnih akcij ali relifa, kot ga poznamo danes, tedaj še ni bilo, ker se tedanja administracija v Washingtonu pod Hooverjem ni zmenila za to potrebo. Ameriške ubožnice so postale prenapolnjene. Krušne vrste, čakajoč na komad kruha, so bile nepregledne. Delavci so tavalj iz države v državo, a ker niso mogli najti dela nikjer, so se naseljevali v Hooverjevih taboriščih ob železnicah, ali so si pa gradili skrupane kočice na mestnih smetiščih. Vseposvobod so ljudje govorili o gospodarskem razsulu v Ameriki. Bilo je celo dosti govoric o revoluciji. Strah je visel nad vso Ameriko kot črn oblak.

Toda dandanes, poudarjajo narodni ekonomisti, ne preti Zedinjenim državam več gospodarska in družabna propast. Banke so danes zdrave, ker imajo za seboj vso vlado, poslovne razmere so se nekoliko izboljšale. Danes je najmanj tri milijone ljudi več zaposlenih kot jih je bilo v letu 1932. Toda brez dela jih je končno skoro enako število, kajti prebivalstvo Amerike se je tekom zadnjih šest let povečalo — delavno prebivalstvo, mislimo — odrasli so namreč otroci. Mnogo tisoč ljudi, ki so brez dela, dobivajo v raznih državah brezposelno zavarovalnino. Nekaj nad tri milijone ljudi je nadalje zaposlenih pri raznih vladnih podjetjih, ob primerem zaslužku in delu, ki ohranja njih samoljubje, delavnost in izurjenost. Ljudje imajo vseposvobod nov občutek družabne sigurnosti.

Toda v zvezi temu izboljšanju, pravijo ekonomisti, pa bomo imeli še nadalje mnogo brezposelnih med seboj. Ekonomisti poudarjajo, da Amerika, kot vse druge industrijske dežele, je imela brezposelnost, odkar so prevladovala industrija in dežela. Celotno leto 1922, ob času največje prosperitete, smo imeli dva milijona brezposelnih ljudi.

Čimdalje večja raba in izboljšava strojev, ki prihranjajo delo, prepodi vsako leto mnogo ljudi od dela. Mnogo onih, ki so jih stroji nadomestili, ne najde nikdar več novega dela. Mnogo drugih ostane dolgo brez vsakega dela. Poleg tega prihaja vsako leto radi vedno naraščajočega prebivalstva, vsako leto pol milijona novih delavcev na površje. To je pol milijona, ki so popolnoma novi delavci, potem ko smo že odšli oni, ki so umrli ali ki so postali prestari za vsako delo.

Skratka, vsako leto se potrebuje manj delavcev, da izvršijo isto količino blaga in postrzebe, pa vendar je vsako leto več delavcev na razpolago. Očitno je edina rešitev v tem, da se zviša produktivnost, dokler vsi delavci ne bodo zaposleni. Toda to je lažje reči kot izvršiti. Ekonomisti cenijo, če se vrnejo danes na delo vsi oni, ki so delali n. pr. leta 1929, ko je bilo skoro vse zaposleno, pa bi imeli še vedno sedem milijonov brezposelnih.

So pa druge mere, katere se lahko ukrenejo, da se zniža brezposelnost na minimum. Moramo se pobrigati za zavarovanje brezposelnih in za pomoč odvisnim otrokom. Držati moramo mlade ljudi proč od tovarov, in sicer v šolah. Moramo znižati starost, ob kateri sme delavec dobivati starostno pokojnino. Skrajšati moramo dobo dela in povečati zaposlitev. Končno, nadaljevati se mora s programom javnih zgradb, da najdejo tam delo oni delavci, katerih ne morejo sprejeti privatne družbe.

Brezposelnost, socialna bolezen, bomo imeli vedno med seboj, kot trdijo ekonomisti. Toda kot bolezen tako tudi brezposelnost lahko kontroliramo. Do epidemije, kot se je to zgodilo leta 1932 ne sme več priti. Rabiti je treba preprečevalna in zdravilna sredstva, kot smo jih rabili zadnjih šest let.

Kaj pravite?

V imenu slovenskih farmarjev na Willardu, Wis. voščili Kranjč Tone srečno novo leto vsem Meniševcem na tem in na onem svetu, to se pravi, to in onstran luže. Še posebej nam pa želijo Willardčani v tem novem letu malo več gibanja v nogah namreč, da bi jih obiskali na njih lepih in vzornih farmah. Pa bi bilo res imenitno, kaj pravite, če bi se nas zbralo za en bus in bi šli pokusit willardski sir. Se reče, saj imajo oni prav tako daleč do nas, ampak oni so nas prvi povabili. Torej ameriška Menišija, zgani se!

Na obisku v stari domovini

8. V Kranjski gori in naprej do Logarske doline.

Piše Simon Šetina, Joliet, Ill.

Ker sem tudi jaz bil med izletniki SZZ, me je glavna predsednica, Mrs. Prislund, povabila naj opišem pot od Kranjske gore do Logarske doline, "da se bo slišal tudi moški glas," je rekla. Rade volje sem se njenemu vabilu odzval.

Kraji, skozi katere smo potovali, so bili meni že nekoliko znani iz mladih let, nekoliko pa tudi iz mojih prejšnjih obiskov v domovini, vseeno sem pa pogled na nje znova užival, nekaj že zato, ker sem se veselil dobrega vtisa, ki so te pokrajine napravile na naše Amerikance. Vse so občudovale, vsega se veselile. Kar se je meni čisto naravno zdelo, je bilo, posebno za mlajše, nekaj "wonderful."

Potovanje v domovino je bilo prav prijetno in moja hčerka Josephine in vnukinja Olga in Mildred sta rekli, da sem se vsaj za deset let pomladil. Kako bi se ne, saj se nam je dobro godilo in v prijetni družbi človek vse križe in težave pozabi. Upam, da bo Zenska zveza še kak izlet v domovino priredila in istotako upam, da bom tudi jaz s svojimi domačimi med njimi, ker tako vesele družbe še nisem imel. — Najlepše po zdraviljam vse moje sopotnice in sopotnike, kakor tudi Mr. Zakrajšek, ki nam je vse tako lepo oskrbel.

Sedaj pa naj pričem z določenim popisom.

Po ogledu modernega in razkošnega Bleda, mirnega in skrivnostnega Bohinja, prekrasnega Vintgarja in mične blejske okolice, smo izletniki nekako mislili, da smo tedaj videli približno vse naravne lepote slovenske zemlje, zlasti še, ko smo gledali mogočnemu Triglavu tako z Bleda kakor iz Bohinja naravnost v obliče, seveda od zdolaj gori. Toda naš voditelj, Mr. Zakrajšek, nas je zagotavljal, da je še veliko lepote skrite v Triglavskem pogorju, in g. prof. Trdan je pa še z večjim oduševljenjem podpiral ta zagotovila češ, le pojdit, le pojdit, ste še "malu" videli. Tako smo postali radovedni, kaj nas še čaka v tistem kotu od Jesenic naprej proti severo-zapadu.

Šofer Rafko je pritisnil na gas in v takem razpoloženju smo se odpeljali iz Bleda nazaj skozi Lesce proti Jesenicam. Sicer je druga dosti bližja pot iz Bleda do Jesenic na desni strani Save, toda Rafko se je bal, češ, da je naš bus prevelik in pot nekoliko prestrma. Tedaj je že vedel, kaj pomeni "Safety First," kar mu je naša vrhovna komanda zabijala. Pripomnim naj, da smo na Jesenicah zgubili zabavnega profesorja dr. Trdana, ker je moral radi važnih opravkov nazaj v Ljubljano. Rad bi bil šel z nami še naprej in tudi naša skupina bi ga imela zelo rada s seboj, da bi nam razkladal svojo bogato zemljepisno in zgodovinsko znanost. "Prav rada bi šel z vami še naprej, toda dolžnost je dolžnost," je rekel. Pri kolodvoru smo se prisrčno poslovili in on se odpeljal z vlakom proti Ljubljani, a naš avto je odbrzel proti Kranjski gori.

Ozka, a krásna je dolina ob

Korenski Savi gori od Jesenic naprej. Le škoda, da je začelo počasi deževati. Toda to ni bogvekak motilo našega veselega izletniškega razpoloženja. Bili smo pod streho in gospodična Nežka Lah iz Clevelanda je intonirala "Pri Taljančku..." in pridružil se ji je ostali zbor in nato se nihče ni več zmenil za dež. "Taljančku" je sledila druga clevelandka: "Dekle, kdo bo tebe troštal" in nato so prišle na vrsto še druge, in ko jih je Nežka zmanjkalo, ji je prišla na pomoč gospa Albina Novak z neko nočnega ribniško in nato je prišla na vrsto še ta in ona. In predno jih je gospej Albini "zmankalu" jih je imela že organizirana Mrs. Fritzler pripravljeno celotno skladnico. Toda še predno so bile naše pevke do polovice gotove, smo bili že v Kranjski gori, kjer je pa že hujše deževalo.

Ker si nismo prenočišč vnaprej rezervirali in to zato ne, da nismo bili nikjer vezani in smo lahko ostali v kakem kraju, kakor dolgo smo hoteli, je bilo treba sedaj najprej najiti stanovanje. Ker pa je Kranjska gora visokoležeč planinski kraj, kamor se prihajajo zdravit iz cele Jugoslavije bolni na pljučih, in ker je ta kraj tudi Hrvaatom in Srbom zelo priljubljen, so bili vsi hoteli in privatna stanovanja polna. Bili smo nekoliko razočarani, ker smo se bal, da bi morali iskati prenočišče v kak drug kraj. Toda po polurni ekspediciji se je naš skrbni voditelj Mr. Zakrajšek vrnil z veseljem, da je našel prenočišča za vse v prijazni vili na drugem koncu vasi. Odpeljali smo se tja in tam dobili nepričakovano lepe sobe in udobne postelje. Pripravili so nam tudi večerjo in tako je bil naš stanovanjski problem zopet enkrat rešen in kolikor jaz vem, v popolno zadovoljstvo vseh.

Omenim pa naj, da je bil tukaj naš načrt odpeljati se naprej na Vrščic, ki ima okrog 2500 metrov (4500 čevljev) nadmorske višine in da bi prenočevali kot pravi hribovlazci v planinskih kočah. Tam sta namreč dve planinski koči, koča Na gozdu, ki je nekaj sto metrov pod Vrščicem, in pa Erjavčeva koča, ki je tik pod vrhom. Zaradi dežja pa ni kazalo nadaljevati pot v gore in tako smo ostali v Kranjski gori. Določeno pa je bilo, da naslednje jutro zgodaj odrinejo na Vrščic in sicer samo one, ki se ne boje hoje, a vse seveda le s pogojem, da ne bo dežja. Sicer je naš vse mikalo, da bi bili gori na teh mogočnih vrhovih, toda vprašanje je bilo: kako priti gori. Srce nam je nekam skotilo. Vse pojasnjevanje od strani našega vodje Mr. Zakrajška, da se z avtobusom lahko peljamo do Ruske kapelice, to je več kot polovico pota ter da je sončni zahod, zlasti pa jutranja zarja in vzhod na gorah nekaj nebeško lepega, nam ni dalo zadostne korajže, da bi se vsi upali gori, kajti tukaj so gore res gore, a ne krtine. Poleg tega pa trdijo Gorenjci: gora ni nora, nor je tisti ki gre gor. — Kljub tej rečenici pa Gorenci ljubijo svoje gore bolj

kot kdo drugi in neprestano hodijo nanje.

Naslednje jutro je bilo kakor nalašč — prekrasno. Goli skalnati vrhovi so se svetili ko srebro in sneg v kotlinah pod njimi se je iskril kakor kup dijamantov. Jutro je bilo sveže kakor sama pomlad in zrak čist ko kristal in počutili smo se lahki kakor peresa. Več nas "taboječih" bi se premislilo in šlo na gore, toda bilo je prepozno. Vsa mladina in precej starejših se je namreč že precej zgodaj odpeljala proti Vrščicu in tako smo mi ostali v dolini. Porabili smo ta čas za ogled Kranjske gore in okolice in za nakup spominkov.

Okrog dveh pop. so se vrnile naše hribovlazke z Vrščice. Pričakovali smo, da se bodo vrnili tako utrujeni in zbiti, da ne bodo za nobeno rabo, toda pripeljale so se s petjem in vse v zelenju in z velikimi šopi planinskih cvetlic, zlasti rododendrona. Moji vnukinji sta kar žareli veselja tako tudi druge. Pripovedovale so nam o gorskih lepotah ter da bi ne hotele obiska na gore zamuditi za nobeno ceno in mladina pa je trdila, da je dobila "thrill of their life." Bile so prav gori, kjer je italijansko-jugoslovanska meja, da so pile čaj z rumom v Erjavčevi koči, da so videle črede živine, ki se čez poletje pase v gorah itd. Povedale so tudi, kako je Mrs. Smoltz zgubila svojo peto napotni na vrh in potem brez ene pete hodila do kočice, kako si je sposodila druge čevlje pri oskrbnici Erjavčeve kočice itd. Ugotovili smo, da je bilo vse to resnično, toda prinesle so seboj precej "fish stories," ker pa na gori ni "rib" in tudi na Vrščicu ne, potem si lahko mislite koliko je bilo resnice v "njih storjah." Sicer pa naj resnici na ljubo povem, da je bilo nam, ki smo ostali v dolini, res žal, in smo zavidali naše hribovlazke, in to brez tega, kar nam je hotela gospa urednica natveziti, da je po klinih in vrveh plezala na vrh. Menda ja!

Po kosilu smo jo odrinili nazaj proti Jesenicam in med potjo občudovali mogočno gorsko skupino Martuljak ter slap istega imena. Vozili smo se tudi skozi Dovje in Mojstrano, kjer je vhod v dolino "Vrata," ki vodi jo toliko opevanem slapu Peričniku in dalje k Aljaževemu domu, ki stoji pod severno steno Triglava.

Na Jesenicah smo se ustavili samo za oddajo nekaj brzojav in za nakup kart in nato nadaljevali pot skozi Begunje, kjer je znana ženska kaznilnica, kjer je rojstni dom pok. nadškofa Jegliča. Zadaž za vasjo pa smo videli razvaline starega gradu Kamen. Tu se pot zelo dvigne in vozi potni visoko gori v hribih nad Brezjami proti Triču. S te poti je krasem razgled na vso blejsko okolico, Radovljico, doli preko Kranja proti Šmarni gori in proti Kamniku.

Naslednja naša postaja je bila v Triču, kjer so v starem delu tako ozke ulice, da je samo za debel las manjkalo, da ni naš avto obital med stenami. Mesto leži ob Tržiški Bistrici, ki je dovolj obilna in ima dovolj padca, da nudi dovolj sile za raznovrstne obrate, ki rabijo gonilno silo. Trič je zato precej živahno industrijsko mesto. Po kratkem postaniku smo od tu nadaljevali vož-

njo preko vasi Naklo zavili na levo pot, ki drži na Brdo nad Kranjem, kjer ima jugoslovanski regent, princ Pavel, svoj dvorec, dalje skozi veliko vas Senčur, obdano od vseh strani z rodovitnim in skrbno obdelanim poljem, ter okrog petih dospel v Kamnik. Tu smo se ustavili v gostilni bivšega Clevelandčana Mr. Jos. Birka, kjer smo se podprli iz izvrstnim hladnim pivom, okusno salamo, ter tudi z dobro kavo.

Iz Kamnika je šla naša pot proti Gornjemu gradu na Štajersko. Ker je treba priti čez precej visoke hribe, se pot vije v mnogih ovinkih. Ker pa ta pot ni bila grajena za avtomobile, čeravno so jo sedaj že na mnogih mestih razširili in izboljšali, je imel Rafko precej truda, da je našega "konja" prignal do vrha brez vsake nezdge. Zaradi ovinkov in prepadov, je bilo med nami nekoliko napetosti, a ko smo prišli na vrh, je bil naš "bunch" takoj zopet v svojem elementu. Zadonela je pesem ter se razlegala po prijaznem gozdu, skozi katerega smo se vozili. Od tu naprej se je zopet pelo, najprej slovensko in potem angleško. Ko smo dospeli do Luč, se je pričelo že mračiti, in ker od tu naprej pot zaide k strugi Savinje in sem potem vije sedaj na desni breg Savinje in potem zopet na levi breg in tako dalje kakor kača, in to prav gori do Logarjeve doline, je moral Rafko bolj počasi voziti. V Logarjevo dolino smo dospeli že precej pozno zvečer ter dobili prenočišče v Aleksandrovem domu, ki obstoji iz treh stanovanjskih hiš, to je iz stare planinske kočice, Vrščnikove (upam, da se prav spominjam) hiše, in nove planinske kočice. Nastanili smo se v vseh teh treh hišah.

Dolina ob gorenji Savinji se nepričakovano zelo razširi, gore se nekako razmaknejo, ali kakor da bi se svet odprl in tu dobite lepa polja in travnike, višje gori pašnike, nato šume in še višje gori gole gorske vrhove. Očitno je, da je moralo tu biti enkrat jezero. Ako bi bilo še jezero tukaj, bi bil ta kraj precej podoban Bohinju. Tudi tukaj vlada božji mir in ko stojite v sredi te doline, se vam zdi, da sploh ni izhoda iz nje.

Za naslednje jutro je bil napovedan izlet k slapu Savinje, ki je oddaljen skoro dve uri od našega stanovanja. Toda ker smo se "ta-boječji" kotali, ker nismo šli na Vrščic, smo se sedaj pridružili izletnikom in tako je naš cela karavana korakala na izlet, proti izviru Savinje. Samo par jih je ostalo doma. Toda ta salamenska pot se vleče in vleče, po peski in kamenju, po senčici in po solncu, in je kar noče biti konec. Vedno strmejši oddelki poti prihajajo, a o slapu pa le ni sledu. Nekako dve tretjini poti smo še vsi lahko zdelali, a tu je prijazna klopica in hladna senca, lepa zelena ravniča, in tu je v nekaterih slučajih korajže zmanjkalo. Le lažji, urnejši in korajžnejši so se nadaljevali pot, nekateri so se pa zadovoljili s klopico in senco.

V kaki poldrugi uri smo se vrnili izletniki od slapa in bili, seveda, vsi polni hvale o svojih doživljajih, o svoji korajži in moči. Pripomnim naj še, da Savin-

nja kmalu pod slapom izginja med peskom in skalami, in potem zopet pride na dan v dolini delu Logarjeve doline, in potem nepretrgoma teče naprej po površju do svojega izliva v Savo pri Zidanem mostu.

Po povrnitvi k Aleksandrovem domu, smo se še malo ohladili, okrepčali in podprli ter se odpeljali nazaj ob Savinji preko Solčave, Luč in Ljubnega proti Rečici. Ob Savinji smo videle vse polno žaganih velikih skladnih hlobov in desek, kar priča, da je lesna industrija zlasti ob gorenji Savinji glavni vir zaslužka za tamkajšnje prebivalstvo. Ker je bila voda tedaj precej nizka, je bilo mnogih mestih obstalo veliko hlobov, ki so čakali, da voda zopet narase in jih odnese s seboj prej doli do žage, kamor so bili namenjeni.

Ker smo dobile od naše sopotnice in gl. predsednice, Mrs. Prislund, povabilo za kosilo v njenem rojstnem kraju, kjer imajo korajžne in vesele fantje, kakor poje njihove pesen, in ker je bila naša lepa slovenska pesem glavna spremljavalna na vsej poti od New Yorka dalje, se razume, da smo nas tudi ta dan ni zapustili. Pesem je sledila pesmi in njimi je bila tudi "Sem fanteč tič z zelenega Štajerja," "vedno korajžen vesel, a ko ti se pa grdo in kislo drži, ta jerski fanteč pač ni..." Pa resnično je zelen in lep, štajerski kos slovenske lepote.

Važno za delničarje Slovenije na 80. cesti

Direktorij Slovenskega narodnega doma na 80. cesti naznanja delničarjem, ki še niso vrnili je stare certifikate v zamenjavo nove, da to store takoj. Certifikati se že zdaj dajo v zamenjavo novo adoptiranih resolucij, ki so bile odobrene po boru trustee (direktorij) 13. vembra 1938 in to v smislu žavne postave, ki je bila sprejeta januarja 1938. Radi tega direktorij naroči tajniku, da lokalnih časopisih razglaša to znanilo.

Sicer delničarji že zamenjujejo stare certifikate, toda še vedno je kakih 20% delničarjev, ki še niso odzvali. Da se da pri tem, naznanja tajnik, da se delničarji na razpolago v SND v soboto, januarja od popoldne do zvečer in v nedeljo 8. januarja do devetih jutraj do popoldne sodelovanjem od strani delničarjev se upa, da bo to delo izvršeno v gori omenjenih dneh.

Pozdrav vsem delničarjem prijateljem ter želim vsem uspeha in srečo v uspehu polno leto.

Louis I. Supan, tajnik

Angleži pošljejo vlak razstavo v New York

London, 5. januarja. Vojni Midland in London železnice sklenilo poslati svoj najfini vlak na newyorško svetovno razstavo. Vlak nosi ime "Cotton Scot" in je skrajno razkošno opremljen. Vlak prepeljejo v New York 19. januarja. Ko bo v tednov na razstavi, bo v raznih krajih Zedinjenih kraljevstva in po Kanadi.

Lovski ples!

V NEDELJO 8. JANUARJA

V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE.

Srnljakova večerja!

ZA PLES IGRA ORKESTER FRANKIE JANKOVIC

Najboljša zabava — fina postrežba — ne bo vam dolg čas!

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Mays

Ko smo se umivali, je pravil lord: "Kar se da danes opraviti, ne odlagaj na jutri, pravi pregovor, kajne, sir!"

"No, in —?"

"Darila sva kupila za Haddadine —"

"Kupila —? Jaz vsaj nisem kupil nikakih daril!"

"Neumnost! Saj ste bili pogledi! Še izbirali ste jih!"

"Pa kupil jih nisem Sami iste jih plačali! Vaša so!"

"Kaj še! Vi ste izbirali, jaz pa sem plačal, torej sva jih kupila obo! Tako je, kakor sem rekel! Ne ugovarjajte!"

"No, kaj pa je s tistimi darili?"

"Dajte jih Haddadinom."

"Jaz —? Vi ste jih kupili, ali če že hočete, plačali, sami jih razdelite!"

"Ne kvasite neumnosti! Jaz, David Lindsay, angleški lord, — kako naj jaz delim darila kakimle arabskim damam?"

"Če mislite, da vi ne morete, pač tudi jaz ne morem."

"Pshaw —! Vse, kar storite, ni vam pristojno, bolje ko meni. Ni bi le rad vedel, kaj naj poremo, čem, kaj naj jim povem —"

"Rajši grem nad leva, ko pa da mi kakimle arabskim damam poklonjanj darila!"

Tako je! Če ne prevzamete tistih neumnosti, jih vržem proč!"

Pa niso bile nikake "neumnosti," sama koristna, lepa in celoma jako dragocena darila je nakupil. Sem se že moral ukloniti, sicer bi jih bil res vrnil proč."

"No, pa dobro!" sem dejal. "Razdelil bom vaše darove. Ampak s pavovim perjem se ne bom lišpal! Kot vaš zastopnik jih bom razdelil in vaše ime bom povedal!"

"Imenujte kogar hočete, portugalskega kralja ali laplandskega ali zulufarskega cesarja, da le vsak in vsaka dobi, kar je za njega in za njo namenjeno. Mene pa pustite pri miru!"

Tak je bil moj lord!

Lotil sem se torej posla in poklical Halefa, da skliče naznanca.

Njemu samemu je poklonil lord Lindsay dva lepa samokresa in velik svilni šaš — ruho, ki si jo beduin ovije krog turbana —. Ves srečen je bil. Hanne, najlepša med ženami, je dobila rožnato svileno obleko, prstan, zlate uhane, zlato ovratno verižico in lasni nakit iz zlatih in srebrnih novcev. Da je bila darila silno vesela, tega mi pač ni treba omeniti. Tudi Mohammed Eminove žene so dobile darila in Haddadin, ki smo jih poznali od prej. Seveda tudi na Omarja ni pozabil in na njegovo ženo.

Mamljiv duh po pečeni mladici koletini in po drugih kuhinjskih dišavah je vel po okoliščini našega šotora. Postregi so nam kar pod milim nebom, kakor je v navadi v puščavi. Posameznih jedi vam ne bom popisoval, saj poznate beduinske kuhinje že iz mojih prejšnjih potopisov.

Po jedi naju je povabil Amad el-Gandur v svoj šotor, nekaj posebnega da nama misli povedati, je pravil. Starjšine rodu so se zbrali, tudi Malek, šejh Ateibov je bil poleg in Halef tudi. Veselilo me je, da so med starejšine povabili tudi Halefa. Znal si je pridobiti ugled, čislali so ga, čeprav ni bil Haddadin.

Po običajnih pozdravnih besedah me je nagovoril Amad el-Gandur:

"Emir, v važnem trenutku si prispel! Ali se še spominjaš dneva, ko je padel moj oče Mohammed Emin, šejh Haddadinov?"

"Zelo dobro se ga še spomi-

njam. Dvanajsti dan meseca hazirana je bil."

"Tako je! Osem let je medtem minilo in nihče še ni bil na njegovem grobu, da bi opravil molitve, ki jih zapoveduje prerok."

Sklenili smo, da pojdem v kurdjske gore na očetov grob in da opravim svojo dolžnost in rod je odločil, da me bo spremljala četa pogumnih mož in da bomo opravili pobožnost ob grobu Mohammed Eminu, kakor se spodobi za takega velikega šejha.

Danes popoldne ob času asra sem mislil odriniti z dvajsetimi možmi in sinoči smo obhajali odhodnico. Zato so bile naše straže utrjene in tistim psom rodu Abu Ferhan se je posrečilo, da so nam ukradli dva najboljša konja.

Pa sta prispela vidva — Gostoljubnost nam zapoveduje, da moramo ostati pri vaju, dolžnost in spoštovanje do velikega šejha pa nas kliče, da moramo oditi —.

Prosim te, svetuj, kaj naj storimo, kateri teh dveh velikih dolžnosti se naj uklonimo!"

Brez pomisleka sem odgovoril:

"Tisto storite, kar ste sklenili pred našim prihodom."

"Da bi šli v kurdjske gore?"

Jaz in moji najboljši ljudje? Pojem bi ostali doma le navadni bojevniki, ki vama ničesar ne morejo nuditi —!"

"Motiš se! Pri naju bodo ostali najboljši iz rodu Haddadinov, ti namreč in tvoji najpogumnejši bojevniki."

Dvomeče me je gledal.

"Mi —?"

"Se vprašaš, šejh? Ali me ne razumeš —? Ali ni bil šejh Mohammed Emin moj prijatelj in brat? Ali se nisva ramo ob ramo borila zoper sovražnike Haddadinov? Ali nisva cele tedne jezdila skupaj po gorovju Kurdistanu ter delila veselje in žalost, nevarnosti in težave? In ko so nas tisti usodni dan napadli Bebbihi ob Džali in ko je padel Mohammed Emin v junaškem boju, zadet v čelo, kakor se spodobi za bojevnika, — ali nisem tisti dan bil ranjen tudi jaz, ali nisem oblegal poleg njega v nezavesti? Ali ga nisem jaz pokopal? Ali nisem jaz molil na njegovem grobu sure vstajenja —?"

Ali torej mar nimam tudi jaz pravice in dolžnosti, da obiščem njegov grob jaz, ki me je obisoval z darovi svoje ljubezni in ki mi je bil najboljši prijatelj?"

Ves iznenaden je planil šejh na noge.

"Emir, z nami bi jezdil —?"

Res —?"

"Da! In upam, da mi bode dovolili."

"O Allah, kako vprašanje! Ali ti dovolimo —? Sami smo že mislili na to, pa si nismo upali prositi. Toliko si že storil za naš rod —."

Res bi šel z nami —? O, v tvoji družbi se nam ni treba bati nobene nevarnosti!"

"Nevarnosti —? Bo pot nevarna?"

"Bolj nevarna ne ko običajno?"

"Katero pot mislite izbrati?"

"Tisto, ki bi bila tebi ljuba. Čisto po tvoji volji se bomo ravnali."

"Ali mislite jezditi naravnost h grobu velikega šejha?"

"Ne. Naši bojevniki bi radi poznali pot, koder smo tistokrat jezdili, radi bi videli kraje, ki jih je gledal veliki šejh poslednje dni svojega življenja. To da so dolžni, pravijo, njegovemu spominu. Tudi sam bi rad še enkrat videl tiste kraje. Zato bom ugodil njihovim željam."

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

V jutru Binkoštné nedelje. —

Na žalostno goro. — V zvoniku. — V cerkvi. — Žalostna gora. — Božidar Jakac. —

Na vasi. — Prevalje. — Pri Mežnarjevih. — S kolesom v Horjul. — Janko Končan. —

Na Brezjah.

Domači, ki so me prav z veseljem sprejeli, so me potem spraševali, kako da se mi je kaj godilo na tem potovanju.

Oče so pa dejali: "No, če se pa ti ne boš nagledal sveta, se ga tudi nihče ne bo," potem pa pristavili: "Ja, kdaj boš pa vendar kaj doma?" "Sedaj o Binkoštnih praznikih bom doma, potem pa zopet grem na vzhod, predvsem v Sveto deželo. Ko se povrnem od tam, potem bom pa doma v kolikor mi bo še preostalo časa," sem pojasnil očetu. V živahni družbi sem se potem zamudil ter že pozno v noč šel spat v zgornjo sobo, kjer sem odprl vsa okna, da ja ne bom zaspal slovesnega pritrkavanja zvonov, potem pa še naročil sestri, da me sigurno pokliče ako zaspim, da grem na žalostno goro k prvi romarski maši.

Rano zjutraj me prebudi veliki zvon, ki je slovesno oznanil, da je napočilo jutro prelepe Binkoštné nedelje, katere sem se vedno tako veselil. Za velikim zvonom so jo pričeli ubirati ostali trije; slovesno pritrkavanje zvonov me je tako navdušilo, da me je namah minil ves spatec. Sedanji zvonovi so sicer napravljeni po vojni, ker prejšnje je vojna vzela. Velika žalost je vladala ne samo na Prevalju in pa Preserski župniji, v kateri so bili izmed vseh najbolj odlični žalostnogorski zvonovi, pač pa je za njimi dolovala vsa okolica kamor je dosegel njih lep in čist glas. Ljudje so jokali, ko so avstrijski vojaki razbijali v zvoniku veliki zvon, katerega niso mogli celega spraviti iz zvonika. Žalostno je odmeval zvon pod udarci vojakov, ki so vršili to božjeropno delo nad zvonom, ki je neštivilokrat pel v slavo Žalostne Matere božje in slovesno pel k slehernemu prazniku. Če je Avstrija kje zaslužila tu, ko je posegla po zvonovih. Nekatere Slovesnost, ki so prileli iz zvonika zvonove in pri tem padcu se je veliki zvon na tleh razbil. Župnik ondote cerkve, ki je stal poleg, je pa dejal: "Kakor se je razbil tale zvon, tako se bo razbila pa Avstrija." Zgodilo se je!

Nekaj časa po vojni je bilo kot na Veliki petek, ko molčijo vsi zvonovi, toda so potem tem slovesneje oznanili največji praznik: Vstajenje Kristusa.

Po ropu zvonov je pa vladala po slovenski zemlji tiho velikega petka, ne oziraje se, je to velika nedelja, sveti dan, Marijino Vnebovzetje in pa številni drugi prazniki in pa druge cerkvene slovesnosti. Zato so pričeli mnogi verni Slovenci zbirati denar za nove zvonove, da tako vrnejo oropanim cerkvam njih dostojanstvo — zvonove. Ni bila to lahka stvar, ker narod je bil obubošan ter si je bilo treba marsikaj pritrkati in dati za zvonove. Prav mnogim je to hvalevredno delo lepo uspelo. Med temi, ki so se odzvali za zvonove, so bili tudi verni in pa pošteni Prevaljčanje, potem sosednja vas Gorčica, ki tudi spada pod žalostnogorski zvon. Tudi drugi rojaki raznih vasi Preserske župnije so se radi odzvali temu, da dobi biser Preserske župnije, Žalostna gora, zopet zvonove.

Ko je prišla ta vest tudi v Ameriko, so rojaki, spadajoči pod žalostnogorski zvon, prav radi prispevali svoj del, ter dali za zvonove.

Z velikim užitkom in pa zanimanjem sem poslušal slovesno pritrkavanje teh zvonov, katerih pritrkavanja nisem slišal vse do tistega jutra, ko sem ležal v gornji sobi ter razmišljal o prelepih spominih Binkoštnega praznika v mojih mladih letih. Sedanji zvonovi so zelo dobro uglašeni, razen da ni tako čist in brneč glas kot je bil prejšnjih, drugače pa prav lepo pojo in se mi je zdelo kot da poslušam prejšnje.

Ko je pritrkavanje ponehalo sem vstal, ter se odpravil, da grem na žalostno goro, kajti v njeni cerkvi še nisem bil odkar sem prišel iz Amerike. Sicer sem šel na žalostno goro takoj drugi dan po prihodu domov, toda našel sem cerkev zaprto, zatem sem odšel na potovanje in tako se je moj obisk odložil vse do Binkoštnega praznika, za katerega sem se pa že prej odločil, da ga hočem praznovati na žalostni gori in pa doma na Prevalju. Z domačimi, ki so se med tem tudi odpravili, da gredo "na goro," sem se potem napotil na ta meni najbolj priljubljeni grič.

(Dalje prihodnjič)

IZ PRIMORJA

—Trst. Umrla je Gerlanc vd. Ukmar Marija stara 84 let.

—Trst. V Barkovljah je vlak povozil Dominika Rebulo, starega 60 let. V težkem stanju so ga pripeljali v bolnišnico.

Glas iz Euclida!

Druga nedelja v mesecu januarju je določena za praznovanje kot "DAN" društev Najsvetejšega Imena po vsem krščanskem svetu in to že zadnjih 700 let. Tako bomo tudi mi pri fari sv. Kristine se pridružili drugim milijonom mož in svečano praznovali ta naš dan.

Kot dobri člani te največje organizacije na svetu, bomo prejeli sv. obhajilo skupno pri prvi sv. maši, to je ob 7. uri zjutraj jan. 8. Letos bomo napravili velik korak za bodočnost s tem, da se nam bodo pridružili naši mladi fantje kakor tudi vsi šolski dečki, ti, ki bodo naši bodoči člani in farani. Tukaj toraj apelirani na vse starše, dajte vašo mladino nagovarjati in vi očetje, dajte jim dober zgled s tem, da se sami udeležite.

V nedeljo 8. jan. naj pristopi skupno k mizi Gospodovi vsi moški spol. Zbirali se bomo vsi brez razlike v dvorani najkasneje 6:45 uri zjutraj in od tam odkorakamo v cerkev, kjer bodo revervirani sedeži za vse. Po sv. maši bomo pa kakor običajno imeli zajterk. Tudi letos so nam gospod župnik zagotovili, da bomo imeli izvrstnega govornika.

Zvečer, začeni se ob 7:30, bomo pa zopet imeli lep užitek, kajti Mr. Anton Grdina bo nam pokazal slike iz stare domovine kakor tudi iz Amerike. Zagotovil nam je, da bodo vse nove, nič starega. Veliko zanimivega se je zgodilo zadnje čase v domovini in tukaj in vse to boste videli v nedeljo 8 jan. v dvorani sv. Kristine.

Po kazanju slik bo pa domača zabava za stare in mlade. Prav za vse bo zabave dovolj. Za vse to pa bo vstopnina samo 25c za osebo.

Ne pozabimo toraj, v nedeljo

8. jan. zjutraj VSI MOŽJE, FANTJE in DEČKI k svetemu obhajilu in potem k zajterku. Zvečer pa pridimo k pristnemu domačemu razvedrilu. Slike, ples, izvrstna godba in druge zabave. Dobra jed in pijača, kaj več potrebujemo za pošten užiten večer!

Vabimo vse naše prijatelje da se udeležite in vam kličemo srečno in veselo Novo leto 1939 — in pa na svidenje v nedeljo 8. jan. Pozdravi!

Frank A. Hochevar.

DNEVNE VESTI

Senator Boyd za boljši in pravičen relief

Columbus, 5. januarja. Zadržana postavodaja države Ohio je ustvarila posebno komisijo, kateri je dala nalogo, da študira rešitve vprašanje v drugih državah, nakar poroča postavodaji v Columbusu. Načelnik te komisije je bil senator Boyd-Boic. Senator Boic je včeraj poročal v postavodaji in je izjavil, da je enoglasno mnenje komisije, da če bi se prodajni davek v Ohio pravično pobiral, da ne bi z reliefom imeli nobene težave. Država Ohio bi lahko letno imela skoro \$20,000,000 za relief, \$10,000,000 od prodajnega davka, ki se ga pobira, \$10,000,000 od prodajnega davka, ki se ga ne pobira in nadaljnih \$10,000,000, ako bi se poslovanje vseh reliefnih agencij združilo v enem uradu, namesto da bi bilo raztreseno po stoterih uradih. Boyd je omenil med drugim tudi sledeče: Država Ohio ima prodajni davek, ki znaša 3 odstotke od prodajne cene. Enako ima država California 3 odstotni davek. Toda v Californiji so dobili \$80,000,000 od prodajnega davka v enem letu, v Ohio pa \$48,000,000 in ima pri tem California en milijon manj prebivalcev kot Ohio.

Ponovni napredek nacionalistov na fronti

Hendaye, Francija, 5. januarja. Iz glavnega stanu generala Franca se poroča, da so prve straže njegove armade dospele v mesto Borjas Blancas in tako preprečile zvezo med Lerido in Tarragonom. Lojalisti priznajo poraz pri Borjas Blancas, katerega pripisujejo nenavadno visokemu številu tankov, katere so imeli nacionalisti na razpolago. S padcem velevažnega mesta Borjas Blanca je dobil gen. Franco drugo pomembno zmago, odkar je začel ofenzivo. 3,000 lojalistov je bilo vjetih pri omenjenem mestu. Odkar se je ofenziva začela, so čete gen. Franca zajele že 22,000 lojalistov. Ponekod se lojalisti umikajo brez vsakega boja.

C. I. O. organizacija objavlja svoj program

Washington, 4. januarja. Vodstvo C. I. O. organizacije je prišlo na dan s svojim programom, ki bo predložen postavodajem raznih držav in za katerega se bo C. I. O. borila, da bo sprejet tudi od kongresa. Med drugimi točkami obsega program CIO tudi sledeče: Narodna garda se ne sme rabiti v delavskih štrajkih. Pravica kolektivnega pogajanja mora biti garantirana. Omejiti se mora oblast zveznih sodnih glede sodnijskih prepovedi v delavskih sporih. Pomožni šerifi in privatni detektivji se ne smejo rabiti tekom štrajkov. Brezposelnih delavcev se ne more pogoniti iz stanovanj. Postave glede brezposelnosti zavarovalnine se morajo izboljšati. Takozvane postave o "kriminalnem sindikalizmu" se morajo prekinjati, ker so naperjene proti delavstvu.

Francoski delavci bodo dalj delali

Paris, 5. januarja. Delavsko ministerstvo je danes izdalo več ukrepov, ki se tičejo delovnih ur

onih delavcev in uslužbencev, ki delajo za vlado in v gotovih poklicih, ki so važni za vlado. Delavci, ki so doslej delali po 40 ur, bodo morali v bodoče delati 45 ur na teden. Pariške trgovine, ki so bile doslej zaprte ob ponedeljkih zjutraj, bodo morale zopet odpirati. Lekarniški delavci imajo 48-urni delovnik, pomočniki v trgovinah bodo delali 42 ur na teden. Najdaljše ure imajo uslužbenci v restavrantih. Ti bodo delali 50 ur na teden.

MALI OGLASI

Domače klobase

Rižve in krvave, 7 za 25c, iz prešičje drobovine. So tako dobre, da jih morate jesti. Le hitro pridite, da dobite dobro blago. Imamo tudi mesene klobase, prav suhe ali malo bolj sveže. Prav nizka cena. Pošljamo tudi po pošti. Se priporočamo.

Victor in Josephine Košič
951 E. 69th St.
Tel. EN-2758.

Delo išče

ženska srednje starosti, za hišna opravila, za 3 ali 4 dni na teden. Naslov na 6213 St. Clair Ave. Tel. HE-5296. (5)

10TH ANNIVERSARY SALE

for Friday - Saturday

Fresh Roll Butter, lb. 27½c

Fresh Medium Eggs, doz. 24½c

Gold Cross, Lion, Borden's Milk, tall can 6c

New Fresh Cornmeal, lb. 2c

Solid Cabbage, lb. 1c

New Dried Roman Beans, lb. 5c

Good Quality Spaghetti or Macaroni, 4 lbs. ... 25c

Pure Tomato Catsup, 3 14oz. Bottles 25c

Look in Tomorrow's paper for more of our specials on this sale.

SPECH FOOD STORE

1100 E. 63rd St.

Pes se je zgubil fox terrier plemena, ima kratek rep, črne barve, z belimi pikami. Stevilka licence 57575. Pošten najditelj naj ga odda Mrs. Simončič, 1144 E. 63rd St. (5)

V najem

se da stanovanje obstoječe iz 5 sob. Kopalnice in garaža. Spodaj. Vprašajte na 982 E. 78th St.

TREBUŠNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE name v polni zalogi. Pošljamo tudi po pošti.

Mandel Drug Co. 16702 Waterloo Rd. Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE

BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.

Najboljši prenos in drva. Pokličite KENMORE 0808 22290 ST. CLAIR AVE.

OBLAK FURNITURE

TRGOVINA S POHISTVOM Pohistvo in vse potrebščine za dom.

6612 ST. CLAIR AVE. Henderson 2973

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Ave. Telefon: ENdcott 3113

PRIPOROČILO

Cenjenemu občinstvu naznana, da sva prevzela slaščičarno od Mrs. Fanny Fogačnik. V zalogi bo mehka pijača, cigare, cigarete in drugo ter malo gročnice. Se toplo priporočava.

Frank in Mary Anzele

3536 E. 80th St.

V BLAG SPOMIN druge obitelji smrti naše nepozabne soproge in ljube matere

Frances Zurga

ki je odšla v večno življenje 6. januarja 1937

Leti dve počiva v grobu, nam pa še utehe ni; prosil za nas v nebesih, da se združimo tam vsi.

Žalujoci ostali:

Mathew Zurga, soprog Joseph, Louis, Mathew, Frank, in William, sinovi Mrs. Frances Horvath, Jane, Mary in Rose, hčere

Cleveland, Ohio, 6. januarja 1939.

V SPOMIN druge obitelji smrti naše iskreno ljubljene in nikdar pozabljene hčerke in sestre

ANNIE STANONIK

ki je za večno zatisnila svoje mile oči dne 6. januarja 1937

Ljuba hčerka, draga sestra, več ne čuje tvoj glas; v grobu tihem tam počivaš, prost pri Bogu za nas.

Žalujoci ostali:

Frank in Margaret Stanonik, starši Ben in Cyril, brata Viola por. Sak, sestra

Cleveland, Ohio, 6. januarja 1939.

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Ave. Henderson 3113

DOBER PREMORG TOČNA POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. Cimperman J. J. Frericks

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR

6102 ST. CLAIR AVE. Henderson 1126

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Kuhar sem, toda jaz ne morem svojega znanja primerjati z umetnostjo gospoda Laferme.

—Kako dolgo ste že kuhar, gospod? — vpraša Laferme.

—Deset let. Služil sem v zelo dobri hišah. Ali želite videti moja izpričevala?

—Ah, ni treba izpričeval! — ga hitro prekinje stari Knudson. — Ako te jaz priporočam, sinko, ne rabiš ničesar.

—Njegova ekselencija ima popolnoma prav, — potrdi Francoz. Toda kaj želite biti tukaj? Priznam vam, da ni lahko kuhati za cara.

—Mislim, da sem dovolj spreten v svojem poslu, — odvrne Poznanski. — Ako želite, vam bom pokazal, kaj znam.

—Ako vam je po volji, lahko takoj gremo v kuhinjo in da se podvržete malemu izpitu, — reče Laferme.

—Aha, sedaj se bo pokazalo, ali si se kaj naučil, — se nasmije stari Knudson in udari svojega sorodnika po rami. — Upam, da me ne boš osramotil.

Oni gredo v veliko dvorano, kjer je gorel ogenj v dvajsetih štedilnikih. Tukaj je bilo živahno in bučno kot na letnem sejmu.

Toda čim je vstopil Laferme v kuhinjo, je naenkrat vse utihnilo.

—Kaj je naročilo Veličanstvo danes za kosilo. — Njegovo Veličanstvo je izvolilo naročiti dansko juho in meso a la Burxelles.

—Ah, meso a la Burxelles! — vzklikne Laferme. — To ni lahka stvar, gospod moj. Toda četudi bi se vam morda to posrečilo, danska juha je skrivnost in jaz sem prepričan, da je ne boste mogli pripraviti razen če ste dober kuhar.

Toda Poznanski je že čisto slišal v Sibiriji od svojega tovariša o tej juhi ter odvrne: —To je zelo lahko! Skuhal bom juho, ako boste tako dobri ter ukazali, da mi prinesejo vse, kar potrebujem.

Laferme ukaže, naj pripra-

vijo štedilnik in prinesejo vse, kar je bilo treba.

Poznanski je začel kuhati, kakor da ni nikdar v svojem življenju ničesar drugega delal. Pomešal je nekaj začimb, razrezal veliki komad mesa, pomazal lonec z maslom ter ga nato postavil na ogenj.

Čez četrto uro je bila juha gotova. Radovedno so se zbrali navzoči okrog štedilnika, a ko je Laferme poskusil juho, vzklikne zadovoljno:

—Izredno! Redko kedaj je bila naša danska juha tako dobra!

Bojanovski je torej ostal v carski kuhinji kot dobro plačani kuhar za kosilo.

—Predno odidem, bi hotel govoriti s svojim sorodnikom med štirimi očmi, gospod Laferme, — reče general.

—Moja soba vam je na razpolago, gospod general!

Knudson in Bojanovski vstopita v sobo in se glasno zasmejeta.

—To je res edini način, da ubežim tajni policiji, general! — vzklikne Bojanovski. — Tukaj me ne bo nihče iskal.

—Vam dolgujem svojo rešitev, dobronik moj! — Če ne bi bilo vas, bi bil že zdavnaj v pesteh svojih sovražnikov. Ganjen objame general svojega mladega prijatelja.

—Sedaj te moram zapustiti, sinko, — reče on. — Pazi se, hodi pameten, da te ne ujamejo. — Zbogom, sinko, a če me boš rabil, veš, kje me boš našel. Par vrstic bo dovolj, da me obvestiš.

—Zbogom, dobronik moj! — odvrne Bojanovski in se skloni, da bi poljubil starčku roko. — Nekaj bi vas še prosil! Zanimajte se za mladeniča, ki me je rešil. Morda rabi pomoč.

—Tega mi ni treba praviti, sinko! Skrbel bom za njega —

odvrne general. — Po vsej priliki ga bom sprejel v svojo sobo, ker bo mi sedaj zelo dolgočasno samemu.

General mu še enkrat stisne roko, ter odide, pa prosi cara za avdijenco.

V predsobi se je nahajalo že mnogo ljudi ki so s težnjo pričakovali, da jih vladar vseh Rusov sprejme in posluša. — Toda ker je vladar pri vsaki avdijenci sprejel samo desetorico so mu dali seznam prosilcev in Aleksander je prekrizal one, ko so bili odveč.

Knudson ni bil navajen čakati in napisati svoje ime na seznam, zato pošlje lakajja, da javi, da bo srečen ako ga car sprejme.

Zato se je zelo začudil, ko se je čez nekaj časa vrnil lakaj in izjavil, da bo car sprejel samo one, ki so se pravilno prijavili in napisali svoje ime.

—Kaj to pomeni? — vzklikne Knudson. — Saj to ni mogoče! Lažeš! Tega ni reklo Njegovo Veličanstvo!

Lakaj zmaje hladno in porogljivo s svojimi ramami ter ponovi ono, kar je rekel car.

General Knudson se zamisli. Kaj se je pripetilo?

—Moral ga je nekdo očrtniti! — pomisli stari general. — Drugače ni mogoče. Aleksander bi me sprejel, če bi bil še tako slabe volje. Bilo bi napako, če bi sedaj molče odšel. Videti hočem, ali bo me sploh hotel sprejeti ali pa je bil njegov namen izogniti se pogovoru z menoj.

Obraz mu je bil rdeč od jeze. On se vzravna ter gre z ločnimi koraki k mizi, kjer se

je nahajal seznam.

On zapiše svoje ime. Trenutek pozneje se zasliši zvonec s katerim je dal car znamenje, da želi videti seznam prosilcev.

Prvi carjev komornik vzame spis z mize ter ga odnese v carjevo pisarno.

Po nekaj minutah se vrne in pokliče neko ime.

Toda ni bilo Knudsonovo.

—Car hoče, da čakam — pomisli ta in stisne svoje ustnice. — Dobro, čakal bom! Slišal bom sam od njega, kaj se je zgodilo.

Stari general je potrpežljivo sedel, ko je komornik imenoval drugo, tretje ime. Vedno znova je stopil komornik v sobo in pozval enega izmed obiskovalcev. Devetkrat so se že odprla vrata carjeve sobe, a general Knudson se je še vedno nahajal v predsobi.

Sedaj naposled pokliče komornik:

—Ekselencija general Knudson!

—Konečno! — vzklikne general, ter gre k carjevim vratom. On potisne komornika na stran in mu reče:

—Ni treba, da greste pred menoj! Bil sem česče tu, nego vi!

V trenutku je stal na pragu carjeve sobe.

On obstoji in po vojaško pozdravi.

Car je sedel pri svoji pisalni mizi, ves zatopljen v svoje delo in zdelo se je, da ni generala niti opazil.

Ta zakašlja.

Sedaj dvigne car glavo ter reče z glasom, iz katerega se je jasno slišalo, da ni mislilje-

no odkritosrčno:

—Ah, vi ste, general Knudson? Kaj želite?

—Kaj želim, Veličanstvo! Samo to, da vas zopet enkrat vidim. Mislim, da niste navajeni na to, da bi prihajal k vam ko prosilec, Veličanstvo!

—Stopite bliže! — reče car.

—Sedite! Vaša glava je siya in ne spodobi se, da stojite.

—Oh, čutim se še mlad, Veličanstvo! — odvrne general. — Ako je to vzrok, da ste mi ponudili stol, potem bom raje stal.

—Knudson, — reče car, — ali vam ugaia ton, ki vlada sedaj med nama.

General se bridko nasmehne.

—Ako mi ton ugaia, Veličanstvo? Zdi se mi, da se Vaše Veličanstvo šali s svojim stariim Knudsonom, ki je živel trideset let v Vaši milosti, a sedaj je naenkrat padel v nemilost.

Car pogleda prodorno s ga generala.

—Ne šalim se, — odvrne žalostno. — Stvar je zelo resna!

General Knudson se zdrzi.

—Torej je v resnici Veličanstvo? — odvrne car.

—Torej sem res padel milost? Tega se nisem jall!

—Mislim, da bi morali deti, da se bo nekega dne ralo to zgoditi! Moje geslo klor ni z menoj, ta je meni . . .

—Mislim, da sem bil z Vami, Veličanstvo! Bo je priča, da nisem bahal da ko me ravno silite, da bom opozoril na to, kaj storil za Rusijo.

—Tem žalostnejše je, vrne Aleksander II., — stajate sedaj na svoja leta nezvesti svojemu caru! (Dalje prihodnjič)

The Cleveland Trust Company

bančni uradi po vsem Greater Clevelandu in v bližini

SKRAJŠANO POROČILO STANJE 31. DECEMBRA 1938

PREMOŽENJE

Gotovina na roki in v bankah	\$121,104,463.42
United States vladne obligacije, direktne in garantirane	105,887,757.45
Državni, mestni in drugi bondi in investicije, vključno delnice v Federal Reserve banki, manj rezerve	12,968,757.30
Posojila, diskonti in predujmi, manj rezerve	123,431,852.82
Bančna poslopja (vključno investicije in drugo premoženje, ki indirektno reprezentirajo bančna poslopja)	6,443,569.63
Druga zemljišča (vključno investicije in drugo premoženje, ki indirektno reprezentirajo druga zemljišča)	10,486,155.57
Drugo premoženje	2,130,472.15
Obveznosti odjemalcev na akceptacijah, izvršenih od te banke	269,478.58
SKUPAJ	\$382,722,506.92

OBVEZNOSTI

Glavnične note (Podvržene depozitom in drugim obveznostim)	\$13,936,500.00
Osnovna glavnična	13,800,000.00
Preostanek in nerazd. dobički	4,465,646.11
Rezervirano za slučajnosti	98,769.14
Zniževalni sklad za glavnične note in zaslužene obresti do 1. februarja 1939	322,265.69
SKUPAJ	\$32,623,180.94
VLOGE	
Na zahtevo	\$145,994,475.83
Na čas	170,534,069.09
SKUPAJ	\$316,528,544.92
Estates Trust Department (Preferred)	\$ 14,636,776.38
Corporate Trust Department (Preferred)	16,196,369.28
SKUPAJ	30,833,145.66
Druge obveznosti	2,468,156.82
Akceptacije izvršene za odjemalce	269,478.58
SKUPAJ	\$382,722,506.92

CLAN FEDERAL RESERVE SYSTEM

CLAN CLEVELAND CLEARING HOUSE ASSOCIATION
Clan Federal Deposit Insurance Corporation.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da nam je preminul naš preljubljeni soprog in oče

Frank Bencina

Rojen je bil 4. julija 1884 v vasi Pod Brezje, fara Sežana. Umrl je dne 11. novembra, 1938. Pokopan je bil po obredih v Jos. Zele in Sinovi pogrebniemu zavodu na Highland Park pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se zahvalimo sledečim, ki so darovali vence: družina Anton Krnc, družina Joe in Max Malovac, družina Frank Moze, John Samsa, Ward 23 C. P. in International Workers Order No. 4253. Hvala vsem, ki so ga prišli krolit in vsem, ki so brezplačno dali na razpolago avtomobile in sicer: John Mihelich, E. 74th St., J. Medevich, S. Menich, A. Todorovich, A. Premro in Frank Moze.

Ti, dragi soprog in oče, počivaj mirno in pokojno v naročju matere zemlje.

Žalujejo ostali:

GERTRUDE, soproga
LOUIS, sin

Cleveland, Ohio, 6. januarja 1939.

FINANČNO POROČILO

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

December 31, 1938

IMETJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$ 75,570.39
Posojila na prve vknjižbe	633,304.65
Posojila na certifikate, itd.	877.15
Bančno poslopje	51,500.00
Zemljišča in hiše	128,224.18
Delnice Federal Home Loan banke	10,000.00
Vloge v drugih posojilnicah	22,300.00
Druge vknjižbe in računi	62.00
Prodane garantirane vknjižbe	29,542.98
Delnice v blagajni	2,676.51

SKUPNO IMETJE \$954,057.86

OBVEZNOSTI

Hranilne vloge	\$644,748.65
Predujmi vlog Fed. Home Loan banke	99,375.00
Neizplačana posojila	6,564.35
Escrow račun	8,749.26
F. H. A. kredit	1,768.04
Razni krediti	874.60
Morebitni dobiček	700.00
Možna obveznost jamčenih vknjižb	29,542.98

SKUPNE OBVEZNOSTI \$792,317.88

KAPITAL IN PREOSTANEK

Stalne delnice	\$ 78,808.77
Tekoče delnice	131.38
Rezerva za Federal Insurance	2,108.92
Nerazdeljen dobiček	26,873.71
Posebna rezerva	5,817.20
Rezervni sklad, redni	48,000.00

SKUPNI KAPITAL IN PREOSTANEK \$161,739.98

SKUPNE OBVEZNOSTI, KAPITAL IN PREOSTANEK \$954,057.86

Vse vloge, ki so prinesene k nam do 14. januarja vključno, dobe obresti zračenski s 1. januarjem 1939.

Hranilne vloge zavarovane do \$5,000.00 po Federal Savings and Loan Insurance Corporation, ki je institucija vlade Zedinjenih držav.

Tekoče obresti na hranilnih vlogah 3%

GARANCIJA

poštenosti in neoporekljive potrebe v vsakem slučaju:

ČLANSTVO PROGRESIVNE TRGOVSKE ZVEZE

AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.
JOHN ASSEG, 15638 Holmes Ave.
B. BOLDIN, 14401 Thames Ave.
V. BERNOT, 16001 Holmes Ave.
FRANK ČERNE, 6401 St. Clair Ave.
FRANK CLARK, 16819 Waterloo Rd.
ANTON DOLGAN, 15617 Waterloo Rd.
JOSIP DOVGAN, 15805 Waterloo Rd.
B. GODEC, 16903 Grovewood Ave.
A. GRDINA & SONS, 15301 Waterloo Rd.
ANTON GUBANC, 16725 Waterloo Rd.
ANNA HABINC, 542 East 185th St.
HELEN DRESS SHOPPE, 414 East 156th St.
JOSEPH JANES, 632 East 222nd St.
J. JANZEVIC, 542 East 152nd St.
FRANK JELERČIČ, 15302 Waterloo Rd.
FRED JAZBEC, 821 East 222nd St.
JOHN KAUSEK, 19513 Kewanee Ave.
J. KRIŽMAN, Standard Trust Bldg.
JOSEPH KUCHAR, 15611 Waterloo Rd.
LEO KAUSEK, 15708 Saranac Rd.
KUHLEBROS., 16312 Arcade Ave.
DR. WM. J. LAUSCHE, 15619 Waterloo Rd.
MRS. M. LOGAR, 17216 Grovewood Ave.
A. LOGAR, 928 East 222nd St.
J. MEDVED, 788 East 222nd St.
J. METLIKA, 14516 Sylvia Ave.
A. MRSNIK, 15609 Waterloo Rd.
JOE MODIC, 315 East 156th St.
FRANK MULLEC, 16811 Waterloo Rd.
ANTON OGRIN, 15333 Waterloo Rd.
JOS. PISKUR, 16801 Waterloo Rd.
LOUIS PIBERNIK, 830 Babbitt Rd.
VALENTIN PLEŠEC, 16823 Waterloo Rd.
JOS. POZELNIK, 15721 Waterloo Rd.
ALBIN PRIMC, 378 East 161st St.
F. RACE, SR., 448 East 158th St.
LUDWIG RADDELL, 15804 Waterloo Rd.
JOHN ROŽANC, 406 East 156th St.
RACKER'S BLUE FLASH, 18009 Waterloo Rd.
JOHN SIVEC, 16016 Parkgrove Ave.
FRANK SERSHEN, 15714 Waterloo Rd.
JOS. SACERICH, 16005 Waterloo Rd.
JOHN SPEHEK, 16226 Arcade Ave.
LOUIS STARMAN, 516 East 200th St.
JIM ŠEPIC, 16009 Waterloo Rd.
DANIEL STAKICH, 15813 Waterloo Rd.
AVGUST F. SVETEK, 478 East 152nd St.
JOHN TRČEK, 15506 Holmes Ave.
LOUIS URBAS, 17305 Grovewood Ave.
DR. A. A. URANKAR, 15335 Waterloo Rd.
DR. WM. F. URANKAR, 15335 Waterloo Rd.
JOSEPH VIHTELIČ, 807 East 222nd St.
JOHN ZALLAR, 16006 Waterloo Rd.
JOHN ZULICH, 18115 Neff Rd.

Častna člana:

JOŠKO PENKO in MARIJAN URBANČIČ